

שverb עצם, הגיון בשרש הנבראים בשם שדי שעינו במידה
והגבלה ניל, ואף שם אצל האבות אמר שם הוי, אבל

הגהות התייחסות

וְאֵת שֶׁמֶן, הָרָא, בְּלֹא גַּדְעָה, לְהָרָם, דִּדְעָת (זְדַעַת) הוּא תְּהִשְׁרֵבָה מִתְּשִׁיחַ קָעֵמָה שָׂמְכָה בְּחֵזֶק, וְאַרְפָּל כַּזְהָל גַּמְשָׁל לְהָאֲבוֹתָה.

וַיַּדְבֵּר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר לְאַלְמָן אֲנִי הָרוּחַ וְאֶרְאָה אֶל אֲבָרָם
אֶל צָחַק וְאֶל יַעֲקֹב בְּאֶל שָׂדִי וְשִׁמְעָן הָאֲנָשִׁים לְאֶל גְּדוּעָה לְהָרְסָה
וּמְדִיקָה מִבְּזָה בְּבָזָה בְּבָזָה בְּבָזָה בְּבָזָה בְּבָזָה בְּבָזָה שְׁמָם
הָרוּחַ אֶצְל הַאֲבוֹת וְלִמְהָ אֶמְרָ וְשִׁמְעָן הָרוּחַ לְאֶגְדָּעָה לְהָרְסָה
לְאֶחָד כְּחִיבָּעָן לְכָל אֶמְרָ לְבָנָיו אֲנִי הָרוּחַ וְהַגְּזָאתָ אֶתְכָם גָּדוֹ
וְלְקָחָתָ אֶתְכָם לְגָדוֹ וְהַבָּאתָ אֶתְכָם גָּדוֹ דְּתַחְנוּן זָהָר מְדֻבָּר
בְּעַנְיָן הַגְּאֹולָה וְחַשְׁיבָה בְּאֶל דָּעָה לְשׁוֹנוֹת שְׁלַגְגָה וְהַזְּאוּחָרִי
וְלְקָחָתָה וְאֶחָד כְּאֶומֶר לְשׂוֹן הָהָר וְהַבָּאתָ אֶתְכָם
לְגָאוֹלוֹת אֶתְכָם לְבָנָי אֶמְרָ לְכָל אֶתְכָם וְעַדְכָם לְבָנָי אֶתְכָם
בְּ[בְּרִ]דְשָׁוֹת הַגְּאֹולָה דְּעַבְדִּיל הַגְּאֹולָה שְׁמָם הָרוּחַ דְּרִיכָה

— **aaaa**"
—

מ沙龙 ע"י התרה, הרוי נארמי מזע לשלוני אמרתך בערבה
אחר הקורא, ומולו איממר שגורה לשון דבר
הglmד מלוי, שהו בא בטל בהכלה, עד עז' המבוואר במשה רביינו
שהי, שכינה מדור גרונו, הנה ע' ביטול זה ממשיל
גם מבחי, המצעיל.

הנחתת הת' בלתי מוגה

הנהנה דוגמתה עניין התרה שעונגה ביטול כניל הוא גין
עבודה המשרבה, ובמבעור בליך האציגו, לענין
החשובה הרא להיות והרוח חשווב אל האלקיים אשר נהנוין,
בחי, הביטול בתכליתה. וזהו מיש והוואצתי והצלתי, גאלח, אמור
ולקחתי, ד', לשונות של גאויה, ומכובאר עז' בוד' לכלהם
לבני, גו, דשנה תרע'ה, דד', לשונתו אל לגולת המ
כוגד הד', בחוי, שבתחבורה שנדרמו בפסוך סוד מרע ועתה טוב
משה מושקה קלה יעקב, להמשיר את השביבה (עוד, וחות') למט
בארץ. וזהו גוזים, קרים, יירושו ארץ ישובו לעד עלי, עבדות
הגדיקים, שאק, על באוי מישאל כימי'ו, ועמל כולם, צדייקים,
היא להשביכו ולטמייד את השביבה (בחינה שווכן, ועמל עז'ו)
למסה בארע, ובאופל דלאע, תמדידות וגצהוותה, ועמל כולם
ע' העבדה, דאתכפייא במאמריו, כד אתכפייא ואתפכא בבלדו
קרא דקוביה בבלדו עלמיין, ואמאי אסתול
אסתול קרא הוא למלעדי ותאי, גילו, אויד השבכה זו ונראת בסום
במדידת והגבלה הכלים, ובכד, להמשיך אור זה (שלעליה
מדידות והגבלה) בעוריה, הנגה על זהה בא הגיוויז, וענין
לי מקדש ושבונו בתוכם, זע'ו, שלוקהיהם, זי'ו, וט'ו) דבריהם
ושמיים ועושם מהם מקודש לו י'ה, עידי' געשה ושבוגה בחוכם
המשכית עקר שביבה במחהנוים.

ועפי' מבראו מה השםכו ה', מעז' שטימם
בקרושים שנעשו מעז, שטים במיש'ו, ועשייה את הקרים עז
--- שיטים ---
1) שהיש' (2) ה' שייט. נדפס במסה'ם ע' ואילו. (3) שה' ש' (4) ויקיד' ש' (5) תנייא רעלילו. (6) ראה תניא רפמי'ו. (7) ברבה לג', ד'. (8) מחללים לזר, כס. (9) שיע'ו, ס, כא. (10) ראות זהיב קכח, ב. (11) ראה זהיב קכח, ב. (12) מ'יא' וק'ה' פ' ק'רדי. (13) ראה ת'ו'א שם. (14) פרוש' ש' שהש' ר' פ' י'ב, ז'ג. (15) ב' ח'ב' ק'מ'ה, א. (16) ע'ה' ש' ט'ב, ש'ם, ג. וראת ז'ח'ב ק'ל'ה, א. (17) ת'רומה כ' ט'ו. וראת ז'ח'ב ק'ל'ה, א. (18) פ'ג'ג' ו'יל'.

שבט בעעם הראשונה וגו, ומביא על זה כי ק' מיר' אדרמוי בעי
באי. הילו לא באמרו ד'יה זה (שניהם שלאה"ז) דאיתא במדרש
בתחנוים הימהה. אלא ש' ע' העוניים הבלתי, וצ'רים נטהיל
שכינה מלמטה לעמלה, עד לרקייע השבוי, ואחריב עמדו
רבבז, לגוי, לגווגי, למיקום שהוא, י'ה זה (שניהם שלאה"ז) דאיתא במדרש
רבבז, לגוי, לגווגי, למיקום שהוא, י'ה זה (שניהם שלאה"ז) דאיתא במדרש
בתחנוים הימהה. אלא ש' ע' העוניים הבלתי, וצ'רים נטהיל
שכינה מלמטה לעמלה, עד לרקייע השבוי, ואחריב עמדו
אדיקים והורידו את השביבה מילמעלה, למשה, ע'ד שבא משנת שרווא
השביעי, וכל השביבה מילמעלה, למשה, ובורדו, למסה בא לדדו
התהונגה שאיז' מתחתו למשה ממה. ואיד' הד' הווא בונגוע לבאו'א
מיישאל, שניתן להם הכה ממשה ריבבו, ע'ז' תורת צוות
משה מושקה קלה יעקב, להמשיר את השביבה (עוד, וחות') למט
בארץ. וזהו גוזים, קרים, יירושו ארץ ישובו לעד עלי, עבדות
הגדיקים, שאק, על באוי מישאל כימי'ו, ועמל כולם, צדייקים,
היא להשביכו ולטמייד את השביבה (בחינה שווכן, ועמל עז'ו)
למסה בארע, ובאופל דלאע, תמדידות וגצהוותה, ועמל כולם
ע' העבדה, דאתכפייא במאמריו, כד אתכפייא ואתפכא בבלדו
קרא דקוביה בבלדו עלמיין, ואמאי אסתול
אסתול קרא הוא למלעדי ותאי, גילו, אויד השבכה זו ונראת בסום
במדידת והגבלה הכלים, ובכד, להמשיך אור זה (שלעליה
מדידות והגבלה) בעוריה, הנגה על זהה בא הגיוויז, וענין
לי מקדש ושבונו בתוכם, זע'ו, שלוקהיהם, זי'ו, וט'ו) דבריהם
ושמיים ועושם מהם מקודש לו י'ה, עידי' געשה ושבוגה בחוכם
המשכית עקר שביבה במחהנוים.

*

הנהנה במאמר שם (בחער'ה) מביא ב'יכ' מיש' בז'ה ר' דדה'
לשונות של גאויה ה' ע' ד' פעםם אמרת שבאמת ז' אצייב,
ומברא שם, שיש' ד' פעםם אמרת קודם עזרת ז' אמתה
בעוריה, הד' פעםם אמרת שקדם עזרת ז' הד' גאוילות ז' איצ' ז' מ',
ד' פעםם אמרת שבעזרת הד' גאוילות דלאעהיד, בגאולות
האמית והשלימה, במרה בימי'ו ממש.

*

הנהנה דוגמתה עניין התרה שעונגה ביטול כניל הוא גין
עבודה המשרבה, ובמבעור בליך האציגו, לענין
החשובה הרא להיות והרוח חשווב אל האלקיים אשר נהנוין,
בחי, היטול בתכליתה. וזהו מיש והוואצתי והצלתי, גאלח, אמור
ולקחתי, ד', לשונות של גאויה, ומכובאר עז' בוד' לכלהם
לבני, גו, דשנה תרע'ה, דד', לשונתו אל לגולת המ
כוגד הד', בחוי, שבתחבורה שנדרמו בפסוך סוד מרע ועתה טוב
ובקס שlots ורdfs, סוד מושע הוא עניין והוואצתי אמרת
סובלות מארים, שיע'ז הוא גואל אל אהילתו הר' ע'
ועשה סוב, שע'ז הוא גואל אל אהילתו קודשו, ובפרוש
בעוריה התשובה הרא בז'ה, שבעודה ע'ז'
הרגייל צרייל לדחוותם, וע' עverbeth התשובה הרא מועלה גם אתה
גיצוצות אלו. גאלת, ולקחתי הרא בה'י, בקש שלום מבואר
באורובכה בז'ה'.

*